

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Köszönet és hála

Istennek, Aki meghívott a papságra és terveiben szerepelt az is, hogy több, mint 13 esztendeig lelkipásztorként Szekszárdon szolgáljak éppen abban az időszakban, mely Magyarország történetében egy új korszakot jelent.

Megyésfőpásztoromnak, aki Szekszárdra helyezésemkor bizalmáról tett tanúságot, amikor rám bízta az egyházmegye egyik legnagyobb egyházközségét, valamint Decs és Öcsény plébániákat is.

A szekszárdi híveknek, akik itteni lelkipásztorkodásom kezdetétől elfogadtak, bátorítottak, imádkoztak értem, vagy akik később álltak mellém. Velük együtt munkálkodva örülhettünk annak, hogy templomaink, plébániáink külső-belső megújulásával és megszépülésével lelkiükben is növekedhettünk, mint Isten élő temploma, egyé kovácsolódhattunk, mint Krisztus Titokzatos Testének tagjai.

Szekszárd, 2003. július 13-án.

Farkas Béla plébános

Zarándoklat Szent László oltalmáért

Templomunk építésének 200. évfordulójához kapcsolódó megemlékezés-sorozat részeként idén június 27-28-án Farkas Béla plébános és Kirsch János diakónus vezetésével egyházközségi zarándoklaton vettünk részt Szent László-kegyhelyek felkeresésével, Szent László fokozott gondoskodásáért ajánlva utunkat.

„Boldog az ember, akinek szíve zarándokútra készül” – olvassuk a 84. zsoltárban, s mi valóban magunkkal vittük azokat is, akik csak szívükben tudtak velünk együtt útra kelni és mi magunk a szívünkkel, lelkünkkel is útra keltünk.

Első állomásunk Somogyvár volt, ahol – Nagyváradra történt elszállítás előtt – 1095 júliusában eltemették a szent királyt, az általa 1091-ben alapított kiváltságokban bővelkedő apátságban. A romjaiban is igen impozáns bencés apátság a festői környezetben a kilátóból tárult legjobban szemünk elé.

A védelmezett sírhelyet márvány oltár jelzi, ahol a Szent László litániával kértük városunk védőszentjének közbenjárását. Az oltártól jól látszik a király szobra, az erős és lovagias férfiúé, aki kimagaslott természetével is a többiek közül és cselekedetei méltán tették szent királlyá.

Még fel sem dolgoztuk a szép élményeket, máris Bú-

csúszentlászlóra értünk, mely már a nevében hordozza a kegyelmeket. A régi, pici kegykápolna a csodálatos Szűzanya-oltárral, az ősi, fából készült Szent László-szoborral, a vele összeépült pompás barokk templom ugyancsak a Szűzanyának ajánlva, de oltárképén is Szent Lászlót ábrázolva a legmértöbb hely volt, hogy Szent Lászlónak Szekszárd felajánlása a Szűzanyához ismét megtörténjen, mint ez itthon 1992-ben is. Bíró László püspök úr a szekszárdiak kedvéért utazott ide, s az itt tartott külön szentmisében és felajánlásban a jelen- s távollévőkkel együtt kértük Isten segítségét városunkért s természetesen a kegyhelyért is. A püspök atya homíliájában többek között megemlékezett László király törvényalkotói nagyságáról is, a jognak az erkölcsre való épüléséről, melyet a jelenlegi törvényalkotók elfeledni látszanak. Fontos, hogy a keresztény értékek elvesztésébe ne nyugodjunk bele, s tekintsük Szent Lászlót példaképnek és bátran kérjük közbenjárását.

Nagy örömünkre szolgált, hogy a püspök úr Béla atya áthelyezése kapcsán ezen az ünnepi szentmisén méltatta plébánosunkat. Nagyrabecsülésünket, hálánkat, köszönetünket és azt a reményünket, hogy új helyén is jól érzi majd magát, senki sem fogalmazhatta volna meg szívből jövőben.

Búcsúszentlászlón végeztük el a keresztutat, mely egy szép kis Szent László-kút felett kezdődik, s a teljesen rendben tartott kálvária az ugyancsak felújított kápolnával fejeződik be egy kis emelkedőn. Ideális hely az elmélkedésre.

Még ezen a napon kerestük fel az ismert Mária-kegyhelyet, Homokkomáromot, ahol Szent Félix ereklyéi találhatóak. A Jézus Szíve litánia elmondásával kapcsolódunk a pécsi egyházmegye Jézus Szívének oltalomkérésére tett felajánláshoz, magunkat, családjunkat, városunkat és nemzetünket Jézus Szentséges Szívének ajánlva. Miért is fontosak a felajánlások? Talán azért is, hogy emlékezzünk Szent István nagy tetteire, mellyel az egész országot felajánlotta a Szűzanyának és talán azért is, mert jó azt tudni, hogy minden gyengeségünkben, betegségünkben, bánatunkban vannak közbenjáróink, akik meghallgatnak.

Mindannyiunk számára bensőséges, szép élmény volt még itt, Homokkomáromban Eszter nővér kis előadása a Nyolc Boldogság karizmatikus közösségről, ahol fogadalmasszerű szerzetesek és családok egységben élnek, imádkoznak az alkalmazkodás és engedelmisség jegyében. Nemcsak nyári táboraik állnak pl. az ifjúság rendelkezésére, hanem egyénileg is felkereshetők.

Mielőtt szálláshelyünkre mentünk volna, még megnéztük Nagykanizsán a Magyarország-émlékművet, melyet úgy készítettek annak idején, hogy minden vármegye hozott ide földet, s a négy allegorikus alak körül minden vármegye címere megtalálható volt. Ezt lerombolták – egy

óriási árokba elásták a hatalmas obeliszket, s a szobrokat is megrongálták –, de 2000-ben ismét helyreállították, s felirata a négy égtáj felé büszkén hirdeti: Hiszek egy Istenben, hiszek egy Hazában!

Másnap sem várt ránk kevesebb élmény! Segesden a ferences kegytemplomban, és Csokonyavisontán védett Szent László képet, ill. oltárképet nézhettünk és fotózhattunk, utóbbit több-kevesebb sikerrel. Drávafokon áll egy különösen kedves kis Szent László-templom, a most aktuális átköltözéséig Petkó atya egyik helye. Egyébként mind Petkó atyánál, mind Nagy Norbert atyánál jókora nyüzsgést tapasztaltunk a költözések miatt. Sellye után Máriagyúdre tértünk be, egy hely, mely ezer szállal kötődik Szekszárdhoz! Talán még a két település közötti gyalogos zarándoklatok is szokásba jönnek egyszer újra! Mária-énekekkel adtunk itt hálát a Teremtőnek.

Mielőtt Szekszárd felé kanyarodtunk volna, megálltunk a Csele-patakánál megemlékezve történelmünk mohácsi szomorú eseményeiről.

Az itthoni, szombat esti szentmisével zárult zarándokutunk, szívünkben a reménnyel, hogy Szent László fokozottan közbenjár értünk: Istenünk, aki Szent László királyunkat, a te hitvallódat csodálatos könyörtületességeddel a vétekből a bocsánatba, s mert igaz volt, a dicsőségbe vitted föl, kérünk, add, hogy aki kormányzónk volt a földön, pártfogónk legyen a mennyben! Ámen.

Dr. Blaskovich Marietta

KÉPVISELŐTESTÜLETÜNK 2002-2007

A képviselőtestület e számban bemutatott tagjai nagyrészt már korábbi tagságukból ismertek a hívek előtt, ezért csak a nevüket és fényképüket közöljük. (III. rész)

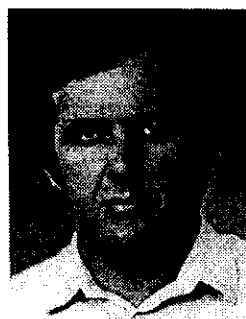
A testület még be nem mutatott belvárosi tagjai.

ÁRKI TIBORNÉ

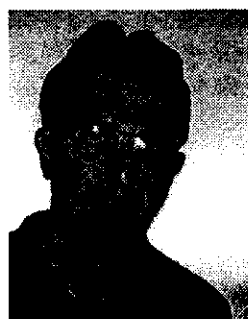
B. TÓTH MIHÁLYNÉ
DR. PASZTARAK ERZSÉBET

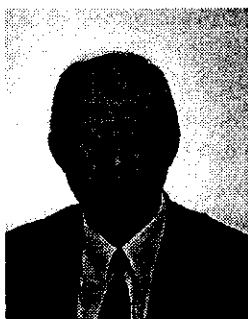
BUZÁS JÁNOS

CZIRÁKI GYÖRGYNÉ

ECKERT JÓZSEF

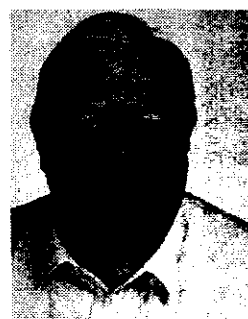
ENDRÓDI ISTVÁN

HALMAI JÁNOS

HARTMANN MIKLÓSNÉ
ILLÉS ANNA

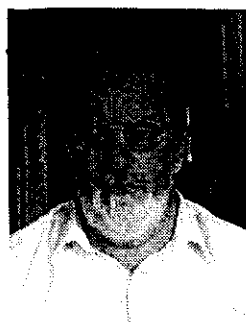
HAUSZKNECHT
FERENC

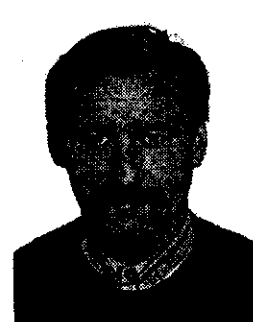
KURUCZ BÉLÁNÉ

PÓSTA PÉTER

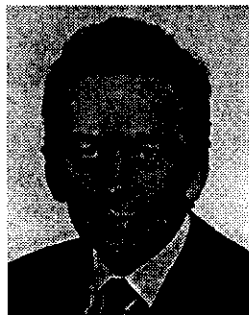

SCHUBERT PÉTER

SIMON BÉLA

A testület eddig be nem mutatott újvárosi tagjai.

BABAI ZOLTÁN

FEHÉR JÁNOS

FERGER FERENC

HEPP ÁDÁM

Ez év június 7-én újra megrendezésre került a hittanos gyermekek Te Deumához kapcsolódó egyházközségi nap a Remete kápolnánál. Az idei már a harmadik alkalom, hogy ilyen módon is találkozhatott egymással egyházközségünk apraja-nagyja.

Gyermekek, ifjúsági közösségek, szülők, nagyszülők sportoltak, játszottak, főztek.

Az idő ragyogó, a résztvevők derűsek voltak. A kicsik homokvárat építettek, gyöngyöt fűztek, origamiztak, agyagot formáztak, a nagyobbak kipróbálhatták tehetségüket a fociban, ping-pongban, röplabdában, sakkban.

Egyházközségi nap 2003

A főzőverseny eredményességének legfőbb bizonyítéka az volt, hogy minden elfogyott.

Az egyházközségi nap egyik célja, hogy a templomon kívül is találkozzunk és egy kicsit jobban megismerhessük egymást. Szeretnénk, ha évről-évre többen lennénk.

Köszönet minden résztvevőnek, hogy eljött, köszönet a rendezésben és a lebonyolításban segítőknek és köszönet a jó Istennek, hogy megajándékozott minket egy újabb szép nappal!

Cziráki Györgyné

Csíksomlyó 2003

Végre én is részese lehettem! Már évek óta egyre nagyobb kíváncsisággal hallgattam ismerőseim beszámolóját a csíksomlyói búcsúról. Ezen túlmenően az erdélyi táj, az ott élő emberek élete iránt is fokozódó érdeklődés volt bennem. Idén végre minden tekintetben beleillett az időmbe a részvétel. Izgatottan készültem az útra, hiszen az szinte minden tekintetben ismeretlenséget rejtett előttem.

Június 5-én hajnali 4 óra 15-kor padlógázzal, füstölő kerekkel kilőttünk kelet felé.

A társaság talán nagyobb része már nem először tette meg ezt az utat, de voltunk néhányan zöldfülűek is. A vidámság és a jókedv általános volt. Szerintem ehhez különösen hozzájárult szervező csoportvezetőnknek, Pósta Péternek kifogyhatatlan lelkesedése és a sokunk által már ismert Oszkár „tábornok” könnyed stílusa.

Meglehetősen sietősre kellett fogni a tempót már az elején, annak érdekében, hogy idejében a célállomásra érjünk. Az izgalommal várt határátlépés szerencsére nem nyúlt túlságosan hosszúra. Erdélyi területen csak Csucsán és Marosvásárhelyen álltunk meg rövidebb-hosszabb időre. Emlékezetes élmény volt látni a

román hazaszeretetet sugárzó nemzeti színre festett utcai szemeteseket Kolozsváron. Láttunk több faluban más etnikum számára „szép neorokokó” stílusban épülő házakat. „Gyönyörű” ónlemez tornyaik messziről vonzzák a „szépre éhes” tekinteteket. „Nagy meglepéssel” nyugtáztuk, hogy a román állam bezzeg törődik a hívő emberek szükségleteivel. Rengeteg településen épül vagy épült a közelmúltban templom. Igaz, hogy kizárólag ortodox. Még a szín katolikus falvakban is... Bizonyára az ökumené jegyében.

A hagyományokhoz híven most is jelentős késéssel érkezünk Gyimesközépkokra. Vendéglátóinkat ez szemmel láthatóan nem kedvelnitette el. Legfeljebb kicsit azért, mert az elkészített étel kihűlt. Már az első percekben megmelengette a szívemet, hogy bármilyen kevés a

Folytatás a 4. oldalon

pénzünk, azért 2-4 vendéget befogadtak. A jó étvágygal fogyasztott „éjjeli” közben gyorsan oldottá, barátiává vált a kapcsolat az addig ismeretlenek között is.

Másnap, a jóleső alvás után Gyergyószentmiklós, Gyilkos-tó, Békás-szoros, Mádéfalvi emlékmű volt a program. Gyimesfelsőlokon röviden megtekintettük az új, de máris bővülő alapítványi iskolát. Ekkor többünket meghatározó lelki élmény ért. Ekkor érkezett meg ugyanis a gyimesbükki keresztalja. A hatást leírni nem tudom. Ezt át kell élni! Talán ez a találkozás is közrejátszott abban, hogy az idő múlásával egyre többen lettünk azok, akik elhatározzuk, hogy a középkori keresztaljával gyalog megyünk a somlyói misére (kb. 36 km). Most is úgy érzem,

hogy e nélkül számomra nem lett volna teljes a részvétel. Ha nincs különösebb fizikai akadálya, akkor ezt az utat gyalog kell megtenni! Szinte döbbenetes volt többünk számára, hogy 10 év fölött minden korosztály képviselve van. Tizenhuszoneves fiúk, lányok, középkorú férfiak, nők és az idősek szintén. A tempós menetelést szép énekléssel könnyítették a csoportok. Ezt is nők, férfiak, lányok, fiúk közösen! A ránézésre riasztó távolság észrevehetetlenné vált!

A misét már itthonról is lehetett követni. A közvetítésben még nem volt benne, de jó tudni, hogy Orbán Viktort külön köszöntötték és ezt igen nagy taps fogadta. Tökés László üdvözlése már a tv-ben is látható volt.

A himnuszok alatt jófajta nyári eső frissített bennünket. A visszaindulásig lévő időben betértem a kegytemplomba. Egészen különös légkör fogadott itt is. A Szentlélek jelenléte szinte tapintható volt. Szép éneklés, elmélyedt tekintetek, emberek hosszú sora a kegyeszobor előtt. Ezt szintén csak átélni érdemes. A napot a többség a keleti határnál lévő Rákóczi-vár romjánál fejezte be. Legrutinosabb útitársaink az éjszakát a hegyen töltötték.

Vasárnap a helyi templomban

a falusiakkal közösen vettünk részt a misén. Lélekemelő volt számomra látni a piros ruhába öltözött ministránsokat és közülük két lány(!) szép magyarságú felolvasását hallgatni.

A mise után – az érzelmeket kordában tartandó – rövid búcsúzkodás után teli lélekkel indultunk haza. Rövidebb megállót tartottunk Tamási Áron sírjánál Farkaslakán, majd Korondon, illetve kicsit hosszabbat a határnál... I létfő reggel Szekszárdon a Himnusz eléneklésével ért véget fizikailag ez a zarándokút. Biztosan nem cáfolják a többiek sem, hogy a lelkünkre gyakorolt hatás ennél sokkal hosszabb.

Hálát adok Istennek, hogy mindezt átélhettem. Köszönöm a szervezőknek és a befogadóknak, hogy ebben a Teremtő munkatársai voltak.

Végezetül még egy mondat: Szerintem magyar embernek, ha távolabbi zarándokhelyre akar menni, mindenekelelt Csíksomlyót kellene választania.

Prokos Endre

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója. Kereskedelmi forgalomba nem kerül. Az egyházközség tagjai írták, illetve szerkesztették. Készítette: Schubert Judit és Péter

Helyhiány miatt Keller Kata riportját, amelyet Cirill atyával a pannonhalmi perjellel készített, a szeptemberi számban közöljük.

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2003. NAGYBŐJTŐL AZ ÉVKÖZI
14. VASÁRNAPIG

MEGKERESZTELTEK:

Mancsi Panna
Mikóczy Leila Ágnes
Pegler Anett
Dudás Fanni
Schneider Zsófia Inez
Tóth Krisztina Nikolett
Granovítter Anna

MEGHALTAK:

Szabó Ferencné
Maximilián Imre
Büjtös Józsefné
Fábián Ferencné
Fábián Antalné
Fábián Antal
Kun Józsefné

MEGESKETTEK:

Gyimesi Zsolt Attila Gábor - Pongrácz Zita
Sye Francis Rodriguez - Rohn Csilla

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2003. NAGYBŐJT FÉKETEVASÁRNAPJÁTÓL PÉTER ÉS PÁL ÜNNEPÉIG

MEGKERESZTELTEK

Varga Kristóf
Tóth Petra Éva Erzsébet
Balogh Dzszenifer Viktória
Szalai Szonja
Májér Anita
Kenéz Kata
Pljesovszky Flóra
Kiss Nikolett Mária
Gáspár Bálint
Tasch Erik Ferenc
Boros Laura Viktória
Zengay Zoé

Takács Míra

Száraz Hanna
Zsitvai Zsófia
Ács Ildikó Rita
Deli Dávid
Venter Bernadett
Tóth Liliána
Cseh Dániel
Fekete Éva
Lehel Flóra
Lehel Regina
Fejes Tamás

HÁZASODTAK

Palkó Ferenc – Dávid Katalin
Dr. Kromerenczki József – Dudás Zsuzsanna
Markovics Kálmán – Csapó Zsuzsa
Kasza Zoltán – Keresztes Katalin
Szabó Zoltán – Virányi Márta Szilvia
Sebestyén Zoltán – Rudolf Ildikó
Horváth Tamás – Varga Andrea
Matuzsinka Tamás – Kiss Éva
Szili Norbert Szabolcs – Végh Lívia Eszter
Gebhardt Csaba – Hartman Beatrix
Liebhardt Zsolt – Kolos Lilla
Sáfrán Zsolt – Bihari Ildikó
Stefán Wahr – Boda Erika
Deli István – Ács Ildikó
Petrovics Sándor – Kónya Klaudia

MEGHALTAK

Csonka Lőrinc
Seleznik Ilona
Tóth Józsefné
Haász László
Szőnyi József
Sipos Levente
Tillmann Józsefné
Pisztor Józsefné
Bitter Antal
Horváth József
Frei Istvánné
Adamik Zoltánné
Horváth Sándor
Hübner Mihályné
Kakas Györgyné
Zajonskovsky Miklósné

Schmidt Györgyné

Iflinger Józsefné
Szuhai József
Hintősi Jánosné
Kuhl Mihályné
Rottler Tibor
Dorogi József
Virág Istvánné
Varga György
Kiss Istvánné
Simon György
Simonovics Béláné
Nagy Sándorné
Szócs Ferencné
Vesztergombi Antal
Ferenzi Bernátné
Koppány Károlyné

BELVÁROSI PLÉBÁNIA HIRDETÉSEI

- Július 13.** Esti szentmisén Farkas Béla plébános búcsúzása a szekszárdi hívekről.
Július 27. Bacsmái László újonnan kinevezett szekszárdi plébános bemutatkozása.
Augusztus 18. Hitoktatókkal egész napos együttlélt, tervek a következő tanévre.
Szeptember 7. Remetén Kisboldogasszony napi búcsú. A szentmisét tartja és szentbeszédet mond Berhidai Piusz, ferences újmiséti atya.